

COLLEGE VAN BEROEP

Van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als **NOAB**

Beslissing inzake het hoger beroep, ingesteld door:

de heer **mr. A.**, wonende te **B**,

hierna aan te duiden als: klager,

en het incidenteel hoger beroep, ingesteld door:

V.o.f. C, gevestigd en kantoorhoudend te **D**, NOAB-lid,

hierna ook wel aan te duiden als: betrokkene

van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB, gedaan 6 mei 2013 (hierna: de bestreden uitspraak), ter zake van de klacht ingediend door klager tegen betrokkene.

1. Het verloop van de procedure.

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: het College) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

a) de bestreden uitspraak, alsmede de daarin vermelde processtukken;

b) het tijdig daartegen op 4 juli 2013 door klager ingediende hoger beroepschrift (met bijlagen);

c) het verweerschrift in hoger beroep van betrokkene van 2 september 2013 (met bijlagen), zoals aangevuld door haar hierna nader aan te duiden gemachtigde bij schrijven van 9 oktober 2013 waarbij deze gelijktijdig incidenteel hoger beroep heeft ingesteld tegen de bestreden uitspraak voor zover deze betrekking heeft op het in die uitspraak gegrond bevonden klachtonderdeel I en de deswege opgelegde maatregel van enkele waarschuwing, en

d) de reactie daarop van klager d.d. 27 november 2013 (met bijlagen).

1.2. Het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500 is tijdig betaald.

1.3. Het College heeft partijen bij brief van 26 augustus 2013 onder meer bericht dat de behandeling van het hoger beroep nog enige tijd op zich zal laten wachten in verband met de onvolledige bezetting van het College. Vervolgens zijn partijen tijdig schriftelijk uitgenodigd voor de mondelinge behandeling van het hoger beroep ter zitting met gesloten deuren van 15 januari 2014 te 's-Hertogenbosch.

1.4. Ter zitting zijn toen verschenen en gehoord, klager en betrokkene, tot bijstand vergezeld van mevrouw mr. N. Brouwer, verbonden aan Dirkzwager advocaten & notarissen N.V. te Arnhem, als gemachtigde van betrokkene.

1.5. Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting hun standpunten toegelicht en hebben geantwoord op vragen van het College.

1.6. De inhoud van de gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.7. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak binnen zo mogelijk zes weken op het hoger beroep aangekondigd.

2. De voorgeschiedenis.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt het College het volgende vast.

2.1. Het College neemt de feiten zoals die door het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak onder de nummers 3.1 tot en met 3.9 zijn vermeld, over, met dien verstande dat het slot van 3.1 gelezen moet worden als "...sedert 1 juni 2012 fungeert hij als ZZP'er".

2.2. Het Tuchtcollege heeft op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder "5. De beoordeling" van de bestreden uitspraak, beslist tot gegrondverklaring van het in de bestreden uitspraak vermelde klachtonderdeel I, onder oplegging aan betrokkene deswege van de maatregel van enkele waarschuwing, respectievelijk ongegrondverklaring van het klachtonderdeel II en, tenslotte, bepaald dat een samenvatting van de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van de NOAB.

2.3. Klager doet zijn hoger beroep tegen deze uitspraak, naar hij ter zitting, deels in afwijking van de van hem afkomstige stukken heeft verklaard, steunen op de volgende gronden, zakelijk weergeven:

Grief 1: ten aanzien van klachtonderdeel I, zoals weergegeven in de bestreden uitspraak:

"Ik voel me niet serieus genomen door het Tuchtcollege van de NOAB. Tijdens de mondelinge behandeling heeft het Tuchtcollege met geen woord blijk gegeven de rapportage zoals opgesteld door mijn adviseur de heer E te hebben gezien, laat staan te hebben gelezen of bestudeerd. Het komt mij

voor dat het Tuchtcollege juist wel het werk van betrokkene inhoudelijk had moeten beoordelen in plaats van slechts marginaal. Ter adstructie van mijn stelling dat betrokkene slordig werk heeft geleverd, voer ik in hoger beroep nog als extra argumenten aan dat betrokkene niet op een correcte wijze een voorziening/reservering in mijn boekhouding heeft verwerkt in verband met een forse vordering die een curator op mij meende te hebben, dat zij over 2006 ten onrechte geen zelfstandigenaftrek heeft geclaimd alsmede dat zij over een aantal jaren ten onrechte niet de zogeheten Zorgtoeslag voor mij heeft aangevraagd.”.

Grief 2: ten aanzien van het klachtonderdeel II, zoals weergegeven in de bestreden uitspraak: “Ik refereer me met betrekking tot de vraag of deze klacht binnen de redelijke termijn is ingediend aan het oordeel van het College. Voor het geval het College oordeelt dat dit klachtonderdeel wel tijdig is ingediend, blijf ik er bij dat betrokkene een afboeking in 2003 van gelden van derden ad € 39.773 niet met mij heeft besproken. Het andersluidende oordeel van het Tuchtcollege is inhoudelijk onjuist.”. 2.4. Betrokkene heeft op het ingediende hoger beroepschrift gereageerd bij verweerschrift van 2 september 2013, zoals aangevuld bij appelverweerschrift d.d. 9 oktober 2013. Bij dit laatste geschrift heeft zij zich bij wege van incidenteel hoger beroep op het standpunt gesteld dat de klacht alsnog geheel ongegrond dan wel deels niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, zonder oplegging van een maatregel.

3. Geschil, standpunten en conclusies van partijen.

3.1. Ter zitting hebben partijen desgevraagd uitdrukkelijk verklaard dat zij er begrip voor hebben dat de mondelinge behandeling van het hoger beroep als gevolg van de onvolledige bezetting van het College enige vertraging heeft opgelopen.

De in hoger beroep en in het incidenteel hoger beroep te beantwoorden hoofdvraag luidt of, en zo ja, in hoeverre, de bestreden uitspraak juist is.

Het geschil spitst zich daarbij toe op de volgende subvragen:

- a) heeft het Tuchtcollege het in de bestreden uitspraak onder I beschreven klachtonderdeel terecht gegrond verklaard en terecht deswege de maatregel van enkele waarschuwing opgelegd?
- b) heeft het Tuchtcollege het in de bestreden uitspraak onder II beschreven klachtonderdeel terecht in behandeling genomen en vervolgens terecht ongegrond verklaard?

3.2. Klager concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak, primair tot volledige gegrondverklaring van alle door hem in eerste instantie aangevoerde grieven c.q. klachtonderdelen, onder oplegging aan betrokkene deswege van de maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap van de NOAB en onder bepaling dat aan klager zowel de door hem voor het instellen van het beroep bij het Tuchtcollege als voor het indienen van het hoger beroep bij het College betaalde gedingkosten worden gerestitueerd.

3.3. Betrokkene is in incidenteel hoger beroep de opvatting toegedaan, primair, dat het hoger beroep van klager voor wat betreft klachtonderdeel I ongegrond is, dan wel, voor zover het betreft de aanvulling ervan door klager in hoger beroep, niet-ontvankelijk vanwege overschrijding van de redelijke termijn voor indiening ervan, onder intrekking van de in eerste aanleg te dier zake opgelegde maatregel, en voor wat betreft klachtonderdeel II, dat dat onderdeel (ruim) buiten de redelijke termijn voor indiening ervan is ingediend en reeds door het Tuchtcollege niet-ontvankelijk had dienen te worden verklaard.

3.2. **Klager** heeft ter zitting, deels in afwijking van de van hem afkomstige stukken en mede in antwoord op door het College aan hem gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven, aangevoerd:

“Ik blijf bij mijn standpunt dat betrokkene in casu slordig werk heeft geleverd en dus niet heeft gehandeld zoals van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht.

Hetgeen door mij in mijn hoger beroepstukken als nieuw gepresenteerde klacht is aangevoerd met betrekking tot het door betrokkene bij haar aantreden in 2003 constateren van een getroffen fiscale voorziening ten bedrage van 1 miljoen euro in verband met een claim die een curator op mij meende te hebben, het door betrokkene over 2006 ten onrechte niet claimen van zelfstandigenaftrek alsmede het door haar over een aantal jaren ten onrechte niet aanvragen van de zogeheten Zorgtoeslag, is meer en vooral bedoeld als een nadere onderbouwing van vorengemeld standpunt dan als een aparte, nieuwe grief in hoger beroep.

Achteraf bezien, had betrokkene bij mij moeten navragen hoe het precies zat met die vermeende claim van de curator. Ik heb haar toen weliswaar zelf geen toelichting gegeven ter zake, maar het is toch niet

meer dan normaal dat je daarover iets in de stukken terugvindt, bijvoorbeeld hoe het verloop van die vordering is? De bank en de fiscus moeten die ontwikkeling toch ook kunnen volgen? Het is juist dat het bestaan van die claim ook niet blijkt uit de door dhr. E daarna opgestelde stukken.

Een van de redenen dat ik in hoger beroep ben gegaan, is dat ik het buitengewoon zuur vind dat de lezing en uitleg van de feiten door betrokkene volledig contrair staat op mijn lezing daarvan. Achteraf beschouwd, begrijp ik wel waarom het Tuchtcollege alle door mij aangevoerde grieven en verwijten op één hoop (klachtonderdeel I) heeft gegooid; dat is inderdaad praktischer. Ik blijf er bij dat het Tuchtcollege de door dhr. E aangeleverde stukken niet of nauwelijks in de beoordeling heeft betrokken.

Ik heb de indruk dat de onderliggende terminologie niet altijd goed begrepen wordt: er is sprake van gelden van derden en een rekening gelden van derden. Dat heeft bij betrokkene kennelijk verwarring gezaaid. Het zijn twee heel verschillende begrippen. Betrokkene hoefde niets af te boeken van de rekening van de Stichting. Betrokkene kreeg van mij alle informatie die nodig was.

De Derdenrekening is inderdaad een tijdje “slapend” geweest en misschien heeft betrokkene wel eens ooit een factuur niet van mij gehad, maar het is onzin als betrokkene stelt dat zij haar taak niet goed kon uitoefenen omdat ik de stukken niet compleet aanleverde; zij had e.e.a. toch eenvoudig zelf kunnen ontdekken dan wel op kunnen vragen bij mij aan de hand van het onderbreken van de doorlopende nummering/datering van de facturen?

De door betrokkene opgemaakte jaarstukken zagen er op het eerste gezicht gezien goed uit, maar achteraf bleek dat ze niet alle noodzakelijke gegevens bevatten. Ze zijn ondeskundig opgemaakt want over de meest essentiële vraagstukken van mijn bedrijf wordt niets uitgelegd; er bleek bijvoorbeeld sprake van krankzinnige afboekingen in één klap en ik kon nergens een toelichting daarop vinden. Helaas hebben wij indertijd onze afspraken niet schriftelijk vastgelegd. Ik had aanvankelijk veel vertrouwen in betrokkene. Zij werkte al jaren voor (toen) kantoorgenoten van mij en ik verwachtte dat zij mijn boekhouding op dezelfde –goede- wijze zou voeren als voordien voor mij gevoerd was door een viertal dames onder begeleiding van de heer H.

De onderliggende schadeclaim loopt nog steeds. Ik ga daar mee door tenzij er voordien een oplossing komt.

Ik ben van mening dat betrokkene niet de capaciteiten bezit om als een goed en volwaardig NOAB-lid te functioneren en concludeer daarom tot haar ontzetting uit het lidmaatschap van NOAB. Wat mij is overkomen, moet andere mogelijke klanten van betrokkene bespaard blijven.”

3.3. **Betrokkene** heeft hiertegenover in de van haar afkomstige stukken, en deels in afwijking daarvan en mede in antwoord op door het College aan haar gestelde vragen ter zitting, het volgende, zakelijk weergegeven, aangevoerd:

“Vooralsnog heb ik geen aanleiding gevonden niet te persisteren bij mijn stelling dat de door klager in hoger beroep nieuw aangevoerde argumenten/klachtonderdelen niet door het College in de beoordeling kunnen worden betrokken omdat die niet-ontvankelijk zijn. Zo al niet op grond van het bepaalde in artikel 20, lid 1, juncto 21, lid 4 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB dan toch dan wel op grond van het feit dat die (onderbouwing van de) klacht niet binnen een redelijke termijn is ingediend.

Verder geldt dat indien wordt geoordeeld dat één onderdeel van de verrichte werkzaamheden niet helemaal goed is gegaan, zulks niet inhoudt dat daardoor sprake is van “slordig werk in zijn algemeenheid”.

Voor zover de door klager ter onderbouwing van zijn standpunt aangedragen omstandigheden zich buiten de redelijke termijn van zes jaren voor indiening van de klacht hebben voorgedaan, dienen die niet-ontvankelijk te worden verklaard. Dat betekent dat in elk geval klachtonderdeel II van de bestreden uitspraak alsnog niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Betrokkene blijft er bij dat zij klager waar mogelijk voldoende heeft ingelicht. Zo kon bijvoorbeeld de kwestie van de afboeking ad € 39.773 (klachtonderdeel II van de bestreden uitspraak) en de in de stukken nader aangeduide BTW-vraag niet in de jaarstukken worden opgenomen omdat er dan vragen over zouden worden gesteld. Wij hebben wel veel overleg gevoerd met klager. In de door ons opgestelde jaarstukken hebben wij verwerkt hetgeen ons op dat moment bekend was. En die jaarstukken werden vervolgens verzorgd door de heer H.

Dhr. E had in de boekhouding eenvoudig de claim van de curator kunnen ontdekken, die was er namelijk wel in meegenomen. Wij beschikten echter niet over alle daarop betrekking hebbende

stukken, de ontbrekende stukken lagen bij klager dan wel bij dhr. E. Ik wijs in dit verband op een afboeking ter zake uit 2003 van ruim € 500.000 die betrekking had op het jaar 2002 en toen waren wij nog niet in beeld. Wij hebben ook nooit volledig de beschikking gehad over alle relevante stukken met betrekking tot de Derdenrekening; de secretaresse van klager heeft indertijd een aantal daarop betrekking hebbende stukken voor ons gekopieerd. In een notitie van klager aan mij van 10 januari 2010 meldt hij nota bene dat ik geen stukken krijg met betrekking tot de Stichting en dat we daar nader over moeten gaan praten. Kortom, als ik niet de volledige beschikking heb over bijvoorbeeld de facturen van klager, dan kan ik toch nooit alles goed verwerken? Achteraf bezien, had ik klager dichter op de huid moeten zitten maar de praktijk was dat hij mij overbluften.

Als dhr. E als collega NOAB-lid zich tot ons had gewend, hadden wij alles kunnen toelichten en uitleggen.

Er is inderdaad sprake van een verschil in lezing van de feiten. Ik ben het niet eens met de stelling van klager dat ik hem meer had moeten vragen; het had op de weg van klager gelegen om mij te voorzien van alle benodigde informatie.

Ons bezoek aan het kantoor van klager heeft wel degelijk plaatsgevonden op 26 november 2003. De door klager voorgestane maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap dient voorbehouden te worden voor gevallen van fraude e.d. en daar is in casu helemaal geen sprake van.”.

4. De gronden van de beslissing

4.1. Omtrent het hoger beroep, het incidenteel hoger beroep en het over en weer daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

4.2. Betrokkene is lid van de NOAB, is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klager ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het tijdig ingestelde hoger beroep en dat te behandelen. Op het door betrokkene ingestelde incidenteel hoger beroep komt het College hieronder nog terug.

4.3. Klager heeft tegen de beslissing van het Tuchtcollege, voor zover het betreft de opgelegde maatregel en de ongegrondverklaring van klachtonderdeel II, hoger beroep ingesteld en geconcludeerd tot volledige gegrondverklaring van het (hoger) beroep en het opleggen van een zwaardere maatregel (de zwaarste). Betrokkene heeft zich bij wege van incidenteel hoger beroep op het standpunt gesteld dat de inleidende klacht ongegrond dan wel niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, zonder oplegging van een maatregel.

4.4. Volgens het toepasselijke Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB (zoals gewijzigd per 10 november 2010; hierna: het Reglement) kunnen beide partijen tegen een uitspraak van het Tuchtcollege hoger beroep instellen. Het kan voorkomen dat een partij van hoger beroep afziet, maar daar spijt van krijgt als hij bemerkt dat de wederpartij wel hoger beroep instelt. Hij zou dan toch ook zijn grieven tegen (onderdelen van) de uitspraak van het Tuchtcollege alsnog naar voren willen brengen. Naar het oordeel van het College verzet een goede procesorde zich er niet tegen dat een partij, zoals in casu betrokkene heeft gedaan, in een dergelijk geval bij wege van incidenteel hoger beroep aan de hogere rechter vraagt zich ook te buigen over de vraag of hij niet op alle punten gelijk had moeten krijgen van de lagere rechter dan wel anderszins vragen stelt bij die uitspraak. Het College neemt hierbij in aanmerking dat klager niet alleen schriftelijk (bij uitvoerige reactie d.d. 27 november 2013 op de verweerschriften) maar ook ter zitting het incidentele beroep inhoudelijk heeft beantwoord en aldus niet in een achtergestelde positie is komen te verkeren. Het College laat – alhoewel het Reglement daar niet expliciet in voorziet - betrokkene dan ook toe in het incidenteel hoger beroep.

4.3. Het College zal eerst het door betrokkene in haar incidenteel hoger beroep gevoerde niet-ontvankelijkheidsverweer behandelen.

4.4. Dit verweer is tweeledig. Volgens betrokkene ziet de klacht omtrent de afboeking van derdengelden ten bedrage van

€ 39.773 (het in de bestreden uitspraak behandelde klachtonderdeel II) op een handeling die heeft plaatsgevonden in 2003 en heeft klager, door te wachten met indiening van zijn klacht tot 29 november 2012, onredelijk lang gewacht en had die klacht reeds door het Tuchtcollege niet in behandeling kunnen worden genomen. Eenzelfde lot – niet-ontvankelijkheid - is, aldus betrokkene, beschoren de door klager in hoger beroep aangevoerde nieuwe klacht c.q. onderbouwing van klachtonderdeel I. Is het niet vanwege overschrijding van evenbedoelde redelijke termijn, dan wel vanwege de in de ogen van betrokkene niet toegestane uitbreiding van het hoger beroep door klager.

4.5. Ingevolge artikel 5 van het Reglement dienen -kort gezegd- klachten tegen NOAB-leden binnen drie jaar na de constatering van het handelen of nalaten te worden ingediend bij de directeur van NOAB of diens plaatsvervanger. Voorts -zo vervolgt deze bepaling- wordt de klacht niet in behandeling genomen indien tussen het moment van het handelen of nalaten en de indiening van de klacht een periode van zes jaar is verstreken. Gelet op voormelde bepaling is het College van oordeel dat het Tuchtcollege klager ten onrechte heeft ontvangen in zijn klacht voor zover die ziet op de afboeking van derdengelden als onder 4.4 bedoeld, nu de betreffende afboeking -naar tussen partijen vaststaat- reeds in 2003 heeft plaatsgehad en de daarop betrekking hebbende klacht eerst op 29 november 2012 bij het Tuchtcollege is ingediend. Aan een inhoudelijke beoordeling van dit klachtonderdeel komt het College dan ook niet toe, nu sprake is van een (aanzienlijke) termijnoverschrijding. Klager zal dan ook alsnog niet-ontvankelijk worden verklaard voor zover het klachtonderdeel II betreft. Aan een inhoudelijke beoordeling van dit klachtonderdeel kan dan ook niet worden toegekomen. Het hoger beroep van klager is in zoverre ongegrond en het incidentele beroep van betrokkene gegrond. Het voorgaande impliceert dat de overige stellingen en verweren van partijen met betrekking tot dit klachtonderdeel buiten bespreking (kunnen) blijven.

4.6. Resteert in dit verband de beantwoording van de vraag hoe om te gaan met het verweer van betrokkene met betrekking tot de door klager in hoger beroep aangevoerde nieuwe klacht c.q. onderbouwing van klachtonderdeel I (zie hiervoor onder 4.4).

4.7. Het College heeft op zich begrip voor het (formele) standpunt van betrokkene te dier zake, welk standpunt zou uitmonden in een niet-ontvankelijkverklaring ter zake van klager. Desalniettemin acht het College het in het onderhavige geval – na afweging van de belangen van beide partijen - niet op doorslaggevende bezwaren stuiten om hetgeen klager ter zake in hoger beroep nog extra (aanvullend) heeft aangevoerd niet aan te merken als zelfstandige, de (in beginsel niet toegestane uitbreiding van de) omvang van het hoger beroep rakende nieuwe klachtonderdelen, die dan bovendien nog zouden dienen te worden onderzocht op de tijdige indiening ervan, maar puur als nadere onderbouwing/argumentatie van de eerder –reeds voor het Tuchtcollege- door hem aangevoerde wel tijdige grieven, welke door het Tuchtcollege en het College in overleg met klager zijn teruggebracht tot het in de bestreden uitspraak nader omschreven klachtonderdeel I. Klager heeft desgevraagd ter zitting ook uitdrukkelijk verklaard dat dat zijn bedoeling was. Dat betekent dat het College bedoelde nadere onderbouwing als zodanig in haar beoordeling van klachtonderdeel I (zie hierna) zal betrekken. Hetgeen betrokkene hiertegenover heeft aangevoerd, doet daar niet aan af. Ook overigens heeft het College geen termen gevonden te oordelen dat dit klachtonderdeel (inclusief de onderbouwing ervan) niet binnen de redelijke termijn als hiervoor bedoeld is ingediend. Klager is derhalve in dit klachtonderdeel ontvankelijk.

4.8. Het Tuchtcollege heeft klachtonderdeel I gegrond verklaard, onder oplegging deswege aan betrokkene van de maatregel van enkele waarschuwing. Klager stelt zich in hoger beroep op het standpunt dat deze klacht terecht gegrond is verklaard maar dat een zwaardere maatregel – te weten ontzetting uit het lidmaatschap – gerechtvaardigd is. Betrokkene is in haar incidenteel beroep van mening dat dit klachtonderdeel alsnog ongegrond dient te worden verklaard, zonder oplegging van een maatregel.

Het College is van oordeel dat het Tuchtcollege ter zake in alle redelijkheid op goede gronden een juiste beslissing heeft genomen. Het College maakt de door het Tuchtcollege gehanteerde overwegingen dan ook tot de zijne. De nadere onderbouwing door klager van dit klachtonderdeel, zoals hiervoor uiteengezet, maakt dit niet anders.

Ook met de daaraan door het Tuchtcollege gemotiveerd verbonden gevolgtrekking dat gelet op de aard en de ernst van de begane overtreding de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden is, kan het College zich volledig verenigen. Hieraan doet niet af hetgeen klager in hoger beroep ter nadere onderbouwing, zoals hiervoor geschetst, nog heeft aangevoerd. Hetzelfde geldt voor betrokkene. Zij heeft haar standpunt te dier zake niet, althans onvoldoende feitelijk onderbouwd en niets inhoudelijks tegen voormeld oordeel van het Tuchtcollege aangevoerd. Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gesteld of gebleken op grond waarvan het College tot de conclusie zou moeten komen dat in dit geval een andere maatregel gerechtvaardigd is. Het hoger beroep van klager en het incidentele hoger beroep van betrokkene is dan ook in zoverre ongegrond.

4.9. Hetgeen partijen overigens in hoger beroep hebben aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel en ook ambtshalve is niet gebleken van de onjuistheid ervan.

Verder merkt het College voor de volledigheid op dat al hetgeen over en weer aan de orde is gesteld omtrent een mogelijke civiele procedure, geen rechtstreeks verband heeft met het onderhavige hoger beroep en uit dien hoofde ook niet aan een oordeel van het College kan worden onderworpen.

4.10. Aangezien het hoger beroep niet, zoals artikel 20, lid 7, van het Reglement voorschrijft, in alle onderdelen gegrond is verklaard, bestaat geen aanleiding aan klager de door hem voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500 te vergoeden.

4.11. De slotsom is dat moet worden beslist als hierna is vermeld.

5. De beslissing

Het College:

Verklaart het hoger beroep van klager voor wat betreft klachtonderdeel I ongegrond en bevestigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege in zoverre;

Verklaart het incidenteel hoger beroep van betrokkene ongegrond voor wat betreft klachtonderdeel I en gegrond voor wat betreft klachtonderdeel II;

Vernietigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege voor zover die betrekking heeft op klachtonderdeel II en opnieuw uitspraak doende ter zake:

Verklaart klager alsnog niet-ontvankelijk in klachtonderdeel II;

Handhaaft de maatregel van enkele waarschuwing;

Bepaalt dat deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van de NOAB.

Aldus beslist op 10 maart 2014

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, mr. W. Doornink en prof. dr. mr. M. Pheijffer RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

R.O.J.M. de Windt

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op: 10 maart 2014.

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.